

Oponentský posudek bakalářské práce

Autor, název, místo, vedoucí práce, rok, rozsah práce:

Anežka Dytrtová

Sv. Anežka Česká – život a ikonografie světice v umění středověku a baroka

Praha 2013

vedoucí práce: PhDr. Tomáš Hladík

79 s. včetně obrazové přílohy

Hodnotící kritéria

	<i>splňuje</i>	<i>splňuje z větší části</i>	<i>splňuje z menší části</i>	<i>nesplňuje</i>
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.	X			
Metody využití autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.	X			
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu.	X			
Struktura práce je vyvážená a logická.	X			
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu.		X		
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb.	X			
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie.	X			
Autor správně cituje.	X			
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	X			

Celkové hodnocení (slovně)

Posuzovaná práce má jasnou a logickou strukturu. Otevírá ji stručný životopis přemyslovské světice, po němž následují pasáže věnované jejím církevně reformním snahám, pražskému klášteru Na Františku, legendě a posléze pozdní kanonizaci. Na tento pomyslný úvodní blok navazují kapitoly detailněji rozebírající Anežčinu ikonografii. V dalším textu se defendentka zabývá kontextuálně související problematikou historických osudů sv. Hedviky Slezské a sv. Alžběty Uherské (Durynské). Pozitivně hodnotím nejen dobře rozvrženou skladbu práce, ale i přehledný, jazykově kultivovaný výklad, prozrazující solidní znalost pojednávané problematiky. Autorka vyšla především z recentní literatury, na prvním místě z katalogu poslední pražské svatoanežské výstavy (2011) a z monumentální monografie Heleny Soukupové, věnované pražskému Anežčinu klášteru (1. vyd. 1989). Je však třeba zdůraznit, že vedle této základní literatury využila i řadu dílčích prací a že penzum základní sekundární literatury k tématu víceméně vyčerpala. Přihlédla i k reprezentativnímu výběru publikovaných pramenů. Heuristicky pozoruhodné – v pozitivním smyslu – je využití informačních zdrojů audiovizuální povahy, uchovaných na internetu. Též na ně autorka řádně odkazuje, měla by však v odkazech uvést i denní datum poslední návštěvy.

Po formální stránce nemám vůči práci významnějších námitek. Poznámkový aparát je standardní, pečlivě sestavený. Totéž platí i o obrazové příloze, zprostředkující čtenáři nejvýznamnější v textu pojednané umělecké památky.

Kritických připomínek má oponent pouze několik. V případě výše zmíněné klíčové monografie od Heleny Soukupové bych považoval za vhodné využívat a citovat její druhé, doplněné vydání z roku 2011, a nikoliv vydání první z roku 1989. Pokud jde o ikonografii sv. Hedviky Slezské, postrádám v textu Anežky Dytrtové zmínku o výzdobě Dientzenhoferova kostela benediktinského probošství v Lehnickém Poli. V rámci této „slezské dimenze“ v posuzované práci též marně hledám detailnější odkaz na zakladatelské dílo Anežčiny sestry Anny, fundátorky konventu křížovníků s červenou hvězdou ve Vratislavi.

Navzdory těmto výtkám považuji předkládanou práci za rozpravu, která ve všech parametrech naplňuje požadavky kladené na písemné výstupy absolventů bakalářského studijního programu.

Navržená známka: **v ý b o r n ě**

.....

Datum

.....

Podpis oponenta práce